

Ullrich Junker

**Ślub hrabiego Hansa Ullricha
Schaffgotsch z panną Johanną
Schomberg– Godullą
(Posłaniec z Karkonoszy
20 listopad 1858)**

© im Oktober 2020
Ullrich Junker
Mörikestr. 16
D 88285 Bodnegg
Tłumaczył Henryk Dąbkiewicz



Wiadomości towarzyskie

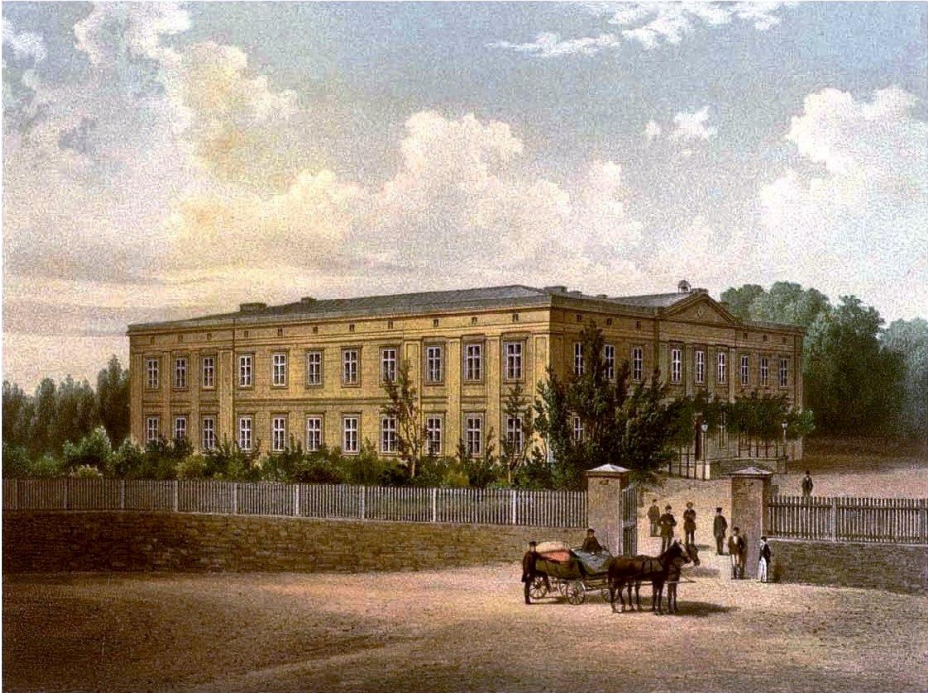
Schlesische Zeitung donosi z Beuthen na Górnym Śląsku o ceremonii ślubnej hrabiego Hansa Ullricha Schaffgotscha i panny Johanny von Schomberg - Godulla. W piątek, 12 listopada, ojciec pana młodego, królewski kapitan zamku z Wrocławia (Breslau) i szambelan hrabia Emmo Schaffgotsch, przybył już z żoną do zamku Schomberg. Następnego dnia przybył Jego Ekscelencja biskup Brna, hrabia Schaffgotsch, w towarzystwie radcy konsystorsialnego Kiowskiego. Wkrótce po nim przybyli krewni pana młodego, hrabiowie Karl i Franz Schaffgotsch, jego brat hrabia Leopold Schaffgotsch, hrabia Zieten, hrabia Gustav Saurma-Jeltsch oraz jego syn hrabia Karl z żoną. Wreszcie Hrabia Friedrich Praschma, Hrabia Frankenberg von Tillowitz, Baron Fürstenberg i wielu innych zaproszonych gości.

Gospodarzem z ramienia kurateli był właściciel dworu, Gemander auf Belk, którego żona była wierną opiekunką i obrończynią panny młodej od czasów jej dzieciństwa. U jej boku opiekunem był Justitzrath Scheffler z Wrocławia (Breslau), który, dzięki starannemu zarządzaniu całym majątkiem panny młodej, położył wielkie zasługi. W niedzielę 14 listopada biskup brneński w asyście proboszcza bytomskiego, kanonika Fietzka z Piekar i arcykapłana Markelki z Mysłowic, odprawił Mszę św. w kościele parafialnym w Bytomiu przed tak wielkim tłumem, że tylko z największym wysiłkiem można było dostać się na zarezerwowane miejsca. Wieczorem tego samego dnia, w przeddzień uroczystości weselnej, para młoda została owacyjnie przyjęta przez kołpnie i chaty należące do dominium. Pod przewodnictwem wszystkich urzęd-

ników około 600 górników i hutników pojawiło się przed zamkiem w nowych mundurach, które zostały zakupione tylko w tym celu, z pochodniami i muzyką, aby wyrazić swój podziw dla pary młodej gromkim "Glück auf". Delegacja, na czele z dyrektorem Ungerem, wręczyła młodej parze wspaniały album zawierający doskonałe fotografie różnych kopalń, chat i posiadłości. Hrabia z wielką serdecznością podziękował zarówno organizatorom przyjęcia, jak i pracownikom, a ci ostatni bawili się na dole, podczas gdy urzędnicy dołączyli do towarzystwa zgromadzonego na zamku. Wreszcie, w poniedziałek 13-go, wszyscy goście weselni zebrali się w Szombierkach (Schombergu) o godzinie 10-tej. Matka panny młodej i jej przybrana matka udzieliły błogosławieństwa młodej parze, a następnie goście udali się do katolickiego kościoła parafialnego w Bytomiu (Beuthen). Po ustawieniu się przed ołtarzem głównym, biskup pojawił się w procesji, prowadzony przez duchowieństwo wikariuszowskie, i dokonał ceremonii ślubnej, podczas której wygłosił przemówienie, które udokumentowało wysokiego księcia kościoła jako doskonałego mówcę, a także jowialnego duszpasterza pełnego prawdziwej chrześcijańskiej łagodności, i z pewnością należało żałować, że pomimo potężnego głosu biskupa nie było go słyszeć w całym kościele. W południe młodzi udali się do Szombierek (Schombergu). Powracających powitały bramy honorowe ze zjednoczonymi herbami Schaffgotsch i Schomberg, udekorowane setkami flag w barwach młodej pary.

Gratulacje złożone młodej parze przez obecnych i obiad zakończyły uroczystość, która sama w sobie była znacząca, ale może stać się jeszcze bardziej znacząca w przyszłości.

O godzinie czwartej młoda para w towarzystwie wszystkich obecnych panów z zagranicy pojechała do Rudy, gdzie specjalnym pociągiem przewieziono ją do Wrocławia, tam hrabia Schaffgotsch chciał spędzić kilka dni przed wyjazdem do Berlina, a następnie kontynuować podróż.



Pałac Goduli w Szombierkach¹

¹ Został zaprojektowany przez królewskiego inspektora budowlanego Feller'a w stylu neorenesansowym i wybudowany w latach 1841 - 1845. Pierwotny projekt przewidywał dwukondygnacyjną budowlę na planie kwadratu, z portykiem na froncie zwieńczonym tympanonem na głównej osi. Posiadłość prawdopodobnie wzniesiono na murach starego dworu. Wnętrza zostały urządzone z przepychem, na co wskazywały takie pomieszczenia jak sala lustrzana, czy bankietowa, które przyozdabiały wielkie, kryształowe żyrandole. Okazała biblioteczka dowodziła wysokiego poziomu właściciela pałacu